

Назив дела: *Роња, разбојникова кћи*

Име и презиме писца: Астрид Линдгрен

Наслов рада: *Моја прича*

Радња у овој књизи се дешава у шуми која у себи крије фантастична бића као што су гузуљци, сиви бауци, харпије и две разбојничке групе. Роња је кћи разбојника Матиса и његове жене Лувис, родила се једне олујне вечери, у огромном замку усред шуме. Сви разбојници беху срећни што се родио наследник и нови разбојник. Међутим, оно што нису знали јесте да се у исто време на другој страни рађао разбојнички син Борке и Ундис, по имену Бирк. Борка и његови разбојници били су највећи непријатељи Матису и његовој банди.

Роња и Бирк су били деца пуна поштовања и љубави према својим очевима, мајкама и чак свим разбојницима. Иако су одгајани у супарничким клановима, током одрастања било је авантура где су Роња и Бирк више пута спасили живот једно другом и градили своје пријатељство ни из чега.

Децу је од дома отерала међусобна мржња двојице очева. Они су обојица тврдоглави, умишљени и себични и није их брига шта мисле њихови најмилији. Чак је и током отмице Бирка, иако је дала свој живот у залог за друга, Роња мислила на друге, што је Борку сломило. Нико од старијих није мислио да о животу и племенитости може да научи од деце. Желели су да не живе таквим животом, хтели су да буду деца, као и сва друга, да не буду разбојници. Роња је размишљала о свом оцу. Изненадни сусрет Роње и Матиса је све променио и, иако су се потукли, показао ми да је искрена љубав јача од сваке несугласице. Након овог сусрета почели су да живе старим животом. Бирково и Роњино пријатељство није више било забрањено. Деца су успела да удруже своје очеве. Ускоро су велике вође схватиле да је дошао крај разбојничком животу.

Добром старом разбојнику Ђелавом Перу је јако било драго због тога. На самрти је Роњи открио како је некада давно спасао малог сивог баука од харпија. У знак захвалности, баук му је открио тајну о Сребрном брду. Доста ме подсећају на моје баке и деку. Никада им не смета када брат и ја истражујемо природу, када смо прашњави и напољу.

Код Роње ми се свидело то што је била храбра и одлучна да остане са њеним Бирком похладној зими, макар се смрзли. А код Бирка ми се свидело што је био увек насмејан.

Описи природе, шума, потока, пећине и чак смешних гузуљака, су мени били јако лепо и забавни. Увек бих се вратио овој књизи јер шаље поруку да треба имати пријатеља.

Можда само једног, али, вредног.

Име и презиме: Виктор Стојановски 3/1

Основна школа „Веселин Маслеша“

Наставник: Јелица Чкркић

Број телефона: 061 144 0950 **Маил адреса:** viktorsto07@gmail.com